

Zveme vás

Neváhej a skoč 2009

Ahoj kamaráde, kamarádko! Srdečně Tě zveme na vikariátní setkání dětí s tradičním heslem „Neváhej a skoč“. Uskuteční se v **sobotu 23. 5. 2009** v Boroticích. Můžeš se těšit na bohatý program.

Čeká tě: orientační závod v lese, povídání o sv. Pavlovi, zpívání a společná modlitba, možnost svátosti smíření, mše svatá a samozřejmě táborák. Na místě bude zajištěn oběd a čaj.

Poplatek činí 100,- Kč za osobu a bude vybírán při nástupu do autobusu, případně v Boroticích.

Sebou si vezmi: svačinu, buřtu na opékání, chleba, sportovní oblečení, dobré boty a pláštěnku, malé kapesné. Na celou akci je objednan okružní autobus. O časech odjezdu se dozvíte z podrobnějších pozvánek nebo od vašich katechetů a kněží.

Na tvou účast na bezva srazu se těší katecheté příbramského vikariátu.

FARNÍ LISTY 4/2009

Neprodejný občasník římskokatolických farností Dublovice, Chlum, Jesenice, Kosova Hora, Počepice a Sedlčany. Redakce: P. M. Miškovský, P. K. Vrzal, B. Němeček, L. Jelen. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, 264 01 Sedlčany, IČ: 18608817; BÚ: 522364389/0800

E-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz

www.farnost.sedlcany.cz

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.

Pozvánka na „Den rodin“

Po loňské pauze se letos uskuteční všemi očekávané sportovní rodinné odpoledne pod názvem „Den rodin“. Celá akce se uskuteční v **neděli 31. 5. 2009 od 13:00 na faře v Sedlčanech.**

Potřeby: sportovní oblečení, CELÁ VAŠE RODINA, velký balík dobré nálady. Duchovní i tělesné občerstvení bude zajištěno pro všechny – z výnosu úspěšného farního plesu z Osečan.

Přijďte fandit!

V úterý 19. května 2009 se utkají fotbalové týmy českých a moravských kněží. Slavnostní výkop na hřišti Marila Votice provede místostarosta města Votic v 16:00 hodin. Za sedlčanské farnosti nastoupí P. Kamil a P. Marek. Společně doufáme, že za vašeho intenzivního fandění zopakují svou loňskou výhru!

Farní charita

Farní charita pořádá sbírku zachovalého šatstva. Sběr proběhne na sedlčanské faře ve čtvrtek 4. června 2009 od 10:30 do 12:00 hodin a v pátek 5. června od 16:30 do 18:00 hodin.

Jarka Maňhalová
ředitelka FCH Sedlčany

Pravidelné bohoslužby v našich farnostech

Ne	8:00 Sedlčany, Kosova Hora 9:30 Chlum, Jesenice 11:00 Dublovice, Počepice
Út	18:00 Sedlčany (Se)
St	9:00 Se, 15:30 Počepice
Čt	16:30 Dublovice, 18:00 Se
Pá	9:00 Se, 18:00 Kosova Hora
So	15:00 Dom. duch. Se, 18:00 Se

č. 4/2009

17. května 2009

KRÁSNÁ ŽENA

V měsíci květnu věnujeme zvláštní pozornost Matce Boží Panně Marii. Úctu k Marii vyjadřujeme různým způsobem. Modlitbou růžence, litaniami, písněmi, ale také literaturou. Čteme o Marii a dovídáme se, jak se dnes lidi s Marií setkávají, jak ji chápou, co pro ně znamená. V poslední době mě zaujala kniha *Dívát se srdcem* od kardinála Joachima Meisnera (vydalo Karmelitánské nakladatelství 2007). Do našich farních listů jsem vybral kapitolu z této knihy: **Může být Maria vzorem žen dnes?** Posuďte sami!

Před nedávnem jsem navštívil výstavu v klášteře Marienstern u Bautzenu u příležitosti oslav 750 let jeho trvání. Část této expozice měla název „Krásné ženy“. Nejkrásnější a nejúchvatnější umělecká díla oslavující ženy nebyla věnována portrétům hereček a zpěvaček - šlo o překrásná zpodobnění Marie v malířství a v sochařství. Právě tyto exponáty přilákaly nejvíce návštěvníků. Především ženy. Byly tam vystaveny dokonce tři madony, které představovaly typ „Maria gravida“. Gravida znamená „těhotná“, pozeňnaná Maria, která je plná naděje. Před tímto vyobrazením prodlévaly ženy obzvláště dlouho. Vůbec se nechci ptát proč. Možná cítily své nepřekonatelné povolání k mateřství.

Zeptejte se jednou osob nejruznějšího původu a věku, o kom hovoří s nejvyšší úctou a vděčností. Je jím skoro vždycky jejich vlastní matka. Pokud člověk ještě matku má, ani si to neuvědomuje - a o odpovědi musí teprve přemýšlet. Ale když jsem svoji matku ztratil, byl jsem tak smutný, že jsem byl vlastně sám sebou zděšen. V duchu jsem si říkal: přeče věříš ve zmrtvýchvstání, proč tedy pociťuješ ztrátu matky a prázdnotu, která vznikla jejím odchodem, tak hořce? V této pro mě těžké hodině mi napsal jeden farář: „Pane kardinále, nestyďte se, že tak truchlíte pro svou matku. Matka je místem, na kterém nám Bůh daroval duši. Proto pro nás je a zůstane tak důležitá po celý život.“

Mnohé ženy vůbec nevědí, co ztrácejí odmítnutím mateřství. Maria byla matka. Říkají: byla to hodná, tichá, ale neaktivní žena. Ptám se Vás: která žena musí být aktivnější a kreativnější než matka?
P. Kamil Vrzal

Veni Sancte Spiritus!

Tak se modlíme každý den a v těchto dnech ještě usilovněji. Sešli svého ducha, obnov tvář země! Bylo by totiž marné a pošetilé, kdybychom dělali všechny věci správně a přitom neprosili o Ducha božího. Je to On – velký Neznámý, který teprve svým vanutím, svou přítomností v nás rozněcuje nejvyšší ctnost – ctnost Božskou – Lásku.

Ne nadarmo Otcové říkají, že nejvnitřnějším principem Nejsvětější Trojice je láska, která je svou silou osobotvorná, která je mezi Bohem Otcem a Bohem Synem, a kterou nazýváme Duchem (Dechem) svatým.
P. Marek



Modlitba

Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své svaté lásky.

V: Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno

O: a obnovíš tvář země.

Modleme se:

Bože, Ty jsi srdce svých věřících Duchem svatým osvětil a poučil; dej, ať v témže Duchu správně smýšlíme a vždy se radujeme z jeho útěchy. Skrze Krista, našeho Pána. Amen

Sčítání věřících

V neděli 19. 4. 2009 proběhlo ve všech farnostech v naší zemi sčítání počtu návštěvníků nedělních bohoslužeb. Vyplňovali jsme věk, pohlaví a zda jsme výdělečně činní. Spolu s odevzdanými sčítací-

mi lísky jsme jako další údaj odeslali výši nedělní sbírky. Pro vaši informaci základní údaje uvádíme v tabulce.

V kraji, ve kterém se ke katolicismu hlásí 41% obyvatel (sčítání lidu 2004) jsou některá čísla silně na zamyšlenou.

Nejsme katolíky pouze formálními? Zkuste se zeptat svých kmotřenců, dětí a vnoučat, zda by se nechtěli/neměli setkávat už zde na zemi s Bohem milosrdným, dříve než se na prahu věčnosti setkají s Bohem spravedlivým soudcem. Stojí nám za to setkat se skutečně s Bohem – Otcem a předáváme tuto svou zkušenost jako skutečně živou žitou víru? Nebo jdeme do kostela jako na nejlacinější představení? Průměrný příspěvek ve výši 11,80 Kč jednoho účastníka bohoslužby spolu s výše uvedeným mluví spíše pro druhou variantu.

S vírou v Ducha svatého a s prosbou o vaši modlitbu, váš P. Marek

Farnost	počet obyvatel farnosti	počet obyvatel řím.-kat.	počet účastníků bohoslužeb	obyvatel na bohoslužbě	katolíků na bohoslužbě	Výše sbírky Kč	Výše sbírky Kč/os
Sedlčany	7 780	2 894	191	2,5%	6,6%	2 161	11,31
Kosova Hora	2 140	885	80	3,7%	9,0%	1 034	12,93
Jesenice	1 119	643	96	8,6%	14,9%	1 024	10,67
Počepice	1 177	586	109	9,3%	18,6%	1 025	9,40
Chlum	1 223	528	42	3,4%	8,0%	761	18,12
Dublovice	1 142	478	48	4,2%	10,0%	673	14,02
Celkem*	14 581	6 014	566	3,9%	9,4%	6 678	11,80

* resp. průměr všech farností

Pozvánka na brigády rodičů A-TOM

I v letošním roce se uskuteční letní tábor oddílu A-Tom Jeleni u Jezera balvanů. Všechna účastnická místa jsou již neprostopupně obsazena, a proto bychom chtěli připomenout rodičům dětí, které pojedou na tábor, aby se v co nejhojnějším počtu zúčastnili brigád (viz. dále).

TÁTOVÉ: V sobotu 30. května 2009 – brigáda na opravu farní stodoly v Počepicích. Potřeby: kleště, šroubováky, kladiva, palice, lopaty, kolečka, krumpáče, vlastní půllitr. Občerstvení zajištěno.

MAMKY: V sobotu 27. června 2009 – brigáda na sušení trávy na táboře. Potřeby: hrábě, vidle.

Prosíme o potvrzení účasti minimálně týden předem. Tel. 602 462 322 –LJ–

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Svoboda a lidské svědomí

Svoboda je křehká hodnota. Snadno může být zkrusena nebo zneužita, takže nevede ke štěstí, které od ní všichni očekáváme, nýbrž do temné oblasti manipulací, ve které může být naše chápání sebe samých i porozumění světu přivedeno na scestí nebo dokonce znetvořeno těmi, kteří mají svůj skrytý plán. Všimli jste si, jak často bývá vznášen požadavek svobody, aniž by se vztahoval k pravdě o lidské osobě? Existují dnes lidé, kteří se domnívají, že respektováním svobody jednotlivce se stává nesprávným samo hledání pravdy, včetně pravdy o tom, co je dobro. Mluvení o pravdě je v určitém prostředí chápáno jako zdroj konfliktů či střetů, a proto je vykazováno spíše do soukromé sféry. Namísto pravdy – nebo spíše namísto chybějící pravdy – se šíří názor, že přizná-li se hodnota všemu bez rozdílu, bude zajištěna svoboda a osvobozeno svědomí. A to nazýváme relativismem.

*Promluva na setkání s mládeží,
New York, 19. dubna 2008*

In: Na minutu s Benediktem XVI. O víře, naději a lásce, Karmelitánské nakladatelství, 2008

Pěší pouť na Svatou Horu aneb putování za kněžská a řeholní povolání během víkendovky

Je tomu již osm let od doby, kdy se poprvé konala pouť na Svatou Horu za nová kněžská a řeholní povolání. Také my z víkendovek a 3 další lidé, kteří se k nám v Sedlčanech přidali, jsme se této slavnostní pouti zúčastnili. Na pěší pouť jsme se z Kosovy Hory vypravili již o den dříve v pátek 8. 5. t.r. Cestou nám dělala milou společnost i P. Kamil Vrzal, který si nás v Sedlčanech převzal a vlastnoručně vyrobený křížek ze dřeva s bí-

lým kamínkem (viz kniha Zjevení 2.17) nám jako symbol poutě za duchovní povolání předal.

Naši první zastávkou byl malebný kostelík na Svatém Janě, kde jsme spolu s místními farníky měli možnost slavit mši svatou. Večer jsme se před blížící se bouřkou ukryli ve stanech na louce, kousek od obce Luhy, kde je pro nás připravili naši obětaví vedoucí. Dokonce jsme ani v takovém nepříznivém počasí nezůstali díky laskavé Aničce o hladu.

Dalšího dne nás sluníčko po ránu nijak nevívalo. Jelikož jsme do stanů vlezli za tmy, tak jsme ráno s údivem zjistili, že jsme obklopeni posedy. Ivka s Martinem (Čihákoví) to měli pod kontrolou – kdo by za bouřky šel na posed a na honěnou.

Po snídani jsme opět pokračovali v cestě. Zatímco nám cesta ubíhala, utvořili jsme modlitební skupiny, ve kterých jsme se společně modlili růženec. Každé skupině bylo přiděleno jedno růžencové tajemství.

Na Svatou Horu jsme dorazili okolo 11 hodiny, kdy byla sloužena slavnostní mše svatá Miloslavem kardinálem Vlkem. Ačkoli se v bazilice sešla spousta lidí, pan kardinál si na nás udělal po mši svaté čas a přišel nás osobně pozdravit. A tak jsme mu s radostí dali malý dáreček, symbol naší pouti, v podobě dřevěného křížku s bílým kamínkem uprostřed. Na křížku měl v podobě čárek vyveden i počet našich puchýřů. A tím jsme si více uvědomili, jaký hlubší smysl měly v tyto dny naše bolavé nohy, modlitba a život ve společenství.

I když jsme se zpět vraceli unavení a s pořádnými puchýři, těšilo nás, že jsme vše s pomocí Boží i pomocí vedoucích zvládli. A že se i nakonec autobus s námi ke Kosové Hoře rozjel... .

Děkujeme, příště zase jdeme.

Kristýna Kohoutová

Minirozhovor

V rámci cyklu rozhovorů s kostelníky z naší farnosti se dnes vypravíme za manželi Plachými, kteří se společně starají o kostel v Jesenici.

Mohli byste se čtenářům představit, řici něco o vás a o vaší rodině?

Moje manželka pochází ze samoty mezi Rudolcem a nedrahovickým mostem, já pocházím z Doubravice. Seznámili jsme se u muziky, ale znal jsem jí už od školy. Po svatbě jsme se přestěhovali do Jesenice, kde jsme si koupili dům a bydlíme tu už přes 40 let. Máme dvě dcery, syna a čtyři vnoučata. Nyní jsme oba v důchodu, ale předtím pracovala manželka v JZD a já u pošty.

Co vás přivedlo ke kostelníčení?

Dříve sem do kostela v Jesenici jezdili kostelníci až z Bud, Martinic nebo Nedrahovic. Předchozí kostelník pan Vacek byl například z Kamenice. To dojíždění pro ně bylo někdy složité, tak jsme od pana faráře dostali klíče a pomáhali jsme při pohřbech, manželka rozsvěcovala svíčky, zvonili jsme hodinku, prostě jsme po tři roky byli taková pomocná ruka pana Vacka. Když zemřel, kostelníčení jsme po něm převzali. Děláme to už čtyři roky.

Co byste vzkázali farníkům?

Určitě bychom jim vzkázali, aby chodili více do kostela, hlavně mladí a děti! To si představte, že z místních dětí sem do kostela například skoro nikdo nechodí. Jezdí sem jen děti ze Sedlčan!

-ep-

Jestliže člověk opustí modlitbu, žije nejprve z duchovních rezerv... a pak ze lsti. Sv. Josemaría Escrivá B 445

Sedlčanský děkan František Hrachovec

2. část

Děkan Hrachovec prožil se sedlčanskými farníky celých 25 let, a to včetně první světové války. František Josef I. povolal do boje všechny své národy, na Sedlčansku (a bylo tomu tak po celých Čechách) byli lidé od počátku proti válce a celé čtyři roky na ni dopláceli. Hospodáři byli nuceni odevzdat státu koně a dobytek, dávat z každé úrody velkou část obilí i brambor, a co se nejhůře neslo: z každé osady museli narukovat hospodáři nebo jejich synové, z nichž mnozí se už nikdy nevrátili.

Konec války a vznik republiky byl uvítán s velkou radostí. Třebaže první roky po válce bylo všeho málo, jenom práce hodně, vědomí míru a samostatnosti dávalo sílu všechno dát zase do pořádku. Poměry se ale změnily. Nově vyhlášená náboženská svoboda se první roky zvrhávala v boj proti katolické církvi, ve volnomyšlenkářství a bourání tradic. Zvláště patrné to bylo ve školách a děkan Hrachovec to nesl s těžkým srdcem. *Učitelé, rozumí se, o kostel ani nezavádí, učitelky též ne, ač dříve přece chodily do kostela. Hned při polit. převratu se učitelé přidali ku straně nepřátel církve, a jen málo jich zbylo, kteří se nepřestali hlásit ke Kristu.* O Vánocích 1919 byly ze sedlčanských škol vyházeny kříže, mnozí učitelé se přestali s žáky před vyučováním a po něm modlit, jak bývalo zvykem. Na ty to ale zatím valný účinek nemělo a chodili do kostela dál.

Ve svatomartinském kostele byly roku 1917 zřízeny nové varhany, zato ale téhož roku musely být odevzdány zvony a nějaký čas vyzváněl jen umíráček. V letech 1921-7 byly postupně pořizovány a zavěšeny zvony nové, první zaplatil sám pan děkan Hrachovec. Nesl pak stejně jako on jméno František. -tz-

Výročí posvěcení katedrály (dokončení)

Českou reakcí na dostavbu německých středověkých katedrál bylo roku 1844 založení „Jednoty k dostavění chrámu Svatého Víta“. Iniciátorem byl kanovník Václav Michal Pešina z Čechorodu. Dokončení pražského dómu mělo být spolu s Národním divadlem prestižní záležitostí zemského patriotismu. Kvůli administrativním průtahům však začala Jednota svou činnost až roku 1859. Práce svěřila architektu Josefu Ondřeji Krannerovi. Z jeho éry máme v katedrále hlavní oltář, který sám navrhnul – a ve venkovských kostelech pak barokní zařízení a oltáře, které z katedrály vystěhoval, když vše měnil do přísně gotického stylu. Velká věž měla být přestavěna podle pastofória, které považoval za Parléřův model. Naproti ní chtěl na severní straně postavit druhou stejnou věž. Současně vedl ve Vídni výstavbu Votivkirche a do Prahy jen dojížděl. Krannerem restaurovaná stará část katedrály byla dva roky po jeho smrti vysvěcena 30. 8. 1873 arcibiskupem kardinálem Bedřichem Josefem Schwarzenbergem. To už byl druhým svatovítským architektem znalec gotiky Josef Mocker, který pokračoval v puristické novogotické dostavbě. Základní kámen k ní byl posvěcen 1. října 1873. Kvůli slohové jednotě chtěl Mocker např. odstranit typickou zelenou renesančně-barokní helmici hlavní věže. Současné pražské panoráma však určil právě tento architekt, a to svým monumentálním západním průčelím se dvěma špičatými věžemi, které ukončilo 250 metrů dlouhý chrám. Uprostřed realizace svých záměrů Josef Mocker roku 1899 zemřel. Pak stanul v čele dostavby zkušený restaurátor mnoha českých kostelů Kamil Hilbert. Na rozdíl od svých předchůdců nehodlal odstraňovat všechno, co nebylo postaveno v gotice – renesanční

Wohlmütův hudební kůr jen přesunul od západní zdi na dnešní místo v příčné lodi. Svým tvůrčím přístupem vytvořil z velechrámu také důstojný památník české výtvarné kultury 19. a 20. století. Snahou všech významných umělců bylo uplatnit svá díla na vnější či vnitřní výzdobě. Jako první z dokončovatelů katedrály Hilbert přistoupil k důkladnému stavebnímu a archeologickému průzkumu. Za podpory předního historika umění kanovníka Antonína Podlahy překonal konzervatismus vedení Jednoty, rozebral dlažbu svatováclavské kaple a prozkoumal světcův hrob. Hilbertův archeologický průzkum katedrály a okolí byl na počátku 20. století největší v Evropě, srovnatelný jen s tehdejšími vykopávkami na aténské Agoře. V katedrále např. vybavil svatováclavskou kapli novou oltářní tumbou a lustrem, navrhl také kružbu největšího chrámového okna v dosud prázdném oblouku příčné lodi. Plány na členění 160 m² velkého okna rýsoval ve skutečné velikosti na podlaze Vladislavského sálu. Kamil Hilbert novostavbu katedrály dokončil a dočkal se jejího otevření. Zemřel roku 1933.

Po vzniku Československa podpořil novou myšlenku otevřít chrám ke svatováclavskému miléniu i prezident T. G. Masaryk. Na dostavbu přispěl darem 100 000 Kč. V jubilejním roce 1929 byla katedrála 12. května vysvěcena, ale po oslavách svátku sv. Jana Nepomuckého se opět uzavřela, aby mohly pokračovat závěrečné práce. Od 22. do 29. září byly v katedrále pro veřejnost vystaveny korunovačních klenoty, a o svátku sv. Václava 28. září 1929 světicí biskup Antonín Podlaha konečně slavnostně otevřel bronzová vrata dostavěného svatovítského dómu.

Po otevření katedrály pokračovaly několik desetiletí práce na její výzdobě. V letech 1934 až 1935 nově upravil

kryptu královské hrobky architekt Kamil Roškot. Po Druhém vatikánském koncilu bylo kněziště přizpůsobeno novým liturgickým požadavkům. V sedmdesátých letech a pak až do konce 20. století proběhly další stavební úpravy a archeologické výzkumy. Emanuel Vlček provedl antropologické prozkoumání knížecích pohřbů a ostatků sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého. Při generální obnově dlažby byl v novogotické hlavní lodi definitivně zrušen podstavec (stupeň) pro zamýšlený svatovojtěšský sarkofág. Bylo realizováno moderní nové osvětlení interiéru atd. Na tak velkém historickém skvostu, jakým je katedrála, musejí probíhat restaurátorské a konzervátorské práce prakticky nepřetržitě.

Kamenná krása pražské katedrály zhmotnila tisíc let trvající lásku českého národa k Bohu, českým patronům a k vlasti. Poznamenána válkami, požáry i rabováním, budovaná významnými umělci, ale také z darů neznámých prostých lidí, připomíná dalším generacím dlouhou pohnutou historii naší země.

–bn–

Počepické dvorní slavnosti

ANEB

SETKÁNÍ FARNOSTÍ SEDLČANSKA

Milí farníci, lidem se daří dobře tam, kde mohou být pospolu. Rádi bychom Vás proto sezvali dohromady. Přijďte v neděli 21. června odpoledne v 15 hodin na faru do Počepic. Budeme mít tak příležitost se společně setkat, popovídat, něco se o sobě více dozvědět. A nezůstane jen u toho. Se skupinou *Našlo se* nás navštíví *Čtvrtý král*. Pozvání přijali *Páni ze Zvěřince*, kteří nám předvedou, jak se bojuje o srdce ženy, nejen mečem. Nezapomeneme ani na pěknou písničku z okolí i od jinud. Přijďte mladí, staří, děti, prostě všichni.

Srdečně zvou vaši P. Marek & P. Kamil

Bitva čtyřech generálů

V pátek 1. 5. 2009 odstartoval druhý ročník dvacetičtyřhodinové hry pod názvem „Bitva čtyřech generálů“. Podstatou „adrenalinové“ hry je získat za pomoci vybijení soupeře hadrovými koulemi jejich zástavu a armádní poklad. Rovněž je povoleno a bodově ohodnoceno zajímání zajatců a množství munice. Mohou se utvářet různá vojenská uskupení. V této velkolepé bitvě, která se letos odehrávala v lesích kolem Nového Knína, se střetly čtyři oddíly tábořící v létě u „Jezera Balvanů“.

Náš oddíl (A-TOM Jeleni) si na začátek nevylosoval zrovna nejlepší území, ale hned první útok našich ofenzivně bojujících „vojáků“ přinesl kořist v podobě zástavy jednoho ze soupeřících oddílů. Následkem toho se na náš tábor přičítala koalice všech třech zbývajících armád. O naši vlastní i ukořistěnou zástavu jsme v průběhu bojů přišli. Následně za tmy náš tábor nemusel držet příliš pevné hlídky (nebylo co bránit), a tak jsme, až na malé výjimky, prožili klidný zbytek noci. Ráno jsme celé naše tábořiště přesunuli na jiné místo v hracím území. Vystavěli jsme obranné valy nového týlu, načež přišel další útok. Opět koalice všech ostatních třech armád. Jejich útočníci nás kompletně odstavili z boje a po krátkém vyčkávání se stáhli. Naše armáda byla opět svobodná, ale chudá. Začali jsme využívat informace od našich průzkumníků o umístění nepřátelských táborů. Proto jsme se rozhodli zaútočit na jednoho z našich „koaličních nepřátel“ – armádu žlutých. Útok se zdařil díky nepřítomnosti téměř všech jejich obranných sil. Naše kořist v táboře žlutých byla

opravdu velkolepá – 3 poklady a 2 bojové zástavy. Abychom byli schopni tak velkou kořist uhájít rozhodli jsme se jít do koalice s oddílem „Procházkovců“. Naši kořist jsme s jejich pomocí uhájili až do konce bitvy.

V celkovém hodnocení jsme skončili na výborném stříbrném místě a to je po debaklu z minulého roku obrovský úspěch.

Na úplný závěr bych rád poděkoval všem spolubojovníkům a spolubojovnícím za krásnou hru. Myslím si, že po boku tak statečných válečníků jsem ještě nebojoval.

LJ Junior

Výběr z deníku OSN, dohlížející na průběh bitvy a dodržování pravidel:

V 11 hodin dopoledne dne 3. 5. 2009 defiluje okolo stanoviště OSN kompletní armáda bílých. (barva oddílu A-TOM Jeleni). Vpředu pochoduje generál a notuje píseň „Vojáci jdou, vojáci jdou“. Za ním ve vyrovnaných dvojstupech přehlídkovým krokem pochoduje celá 26členná armáda. Bez zástavy, pokladu, téměř bez munice, ale očividně plná odhodlání bojovat do poslední chvíle a posledního muže za čest a jméno své armády i proti přesile všech ostatních cca 70 bojovníkům „nepřátelských“ armád.

12:30 hod. – přichází do OSN osmadvacetiletý zkušený bojovník armády žlutých - Jakub (Vompiovcí). Sděljuje svůj hrůzný zážitek. Při přestřelce dva na dva s armádou bílých zaslechl rozhovor oněch dvou bojovníků z armády Jelenů. Mladší z dvojice – cca devítiletý klučina – povídal svému staršímu kapitánovi: „Toho staršího ze žlutých (rozuměj toho osmadvacetiletého) mi nech. Ten už je starej a tak mi neuteče.“ Onen „starej“ a zkušený bojovník v tu chvíli ztratil veškeré sebevědomí a šel se o tenhle „životní“ zážitek podělit do OSN.

LJ Senior – zástupce Bílé armády v OSN

Liturgické postoje

Dalším postojem, který při liturgii užíváme je **gesto rukou**. Naše ruce vyjadřují postoj srdce, které může být otevřené nebo uzavřené. Při modlitbě máme proto nejčastěji ruce sepnuté. Sepnuté ruce vyjadřují naši ochotu věrně Pánu sloužit. (Dříve, když služebník vyjadřoval oddanost svému pánu, dělal to tím, že před ním poklekl a sepnuté ruce dal do rukou svého pána).

Dalším gestem otevřenosti našeho srdce jsou ruce rozepjaté. Máme-li někoho rádi a chceme mu jít naproti, vztahujeme k němu ruce. Rozepjaté ruce kněze při pronášení modlitby připomínají, že nás Bůh zve k sobě, máme mu jít naproti. Navíc se rozepjaté ruce kněze podobají rukám Pána Ježíše na kříži – chceme být Pánu Ježíši podobní, jsme ochotni pro něj také něco obětovat.

P. Kamil Vrzal

Velikonoční perníčky

V našich farnostech se o letošních velikonočních na „perníčkách“ a z našeho svatopostního snažení a odříkání vybralo **14.653,- Kč**: v Sedlčanech 5.682,- Kč, v Kosově Hoře 5.180,- Kč, v Dublovicích 2.648,- Kč a na Chlumu 1.107,- Kč.

Letos jsme na sociální projekty rozdělili celkem **23.202,- Kč**. (Letošní sbírka spolu s loňskou neodeslanou sbírkou ve výši 8.549,- Kč.)

Očkování proti leprě (LL – Likvidace Lepry) 5.180,- Kč.

Sponzorování studia dítěte v Africe – Adopce srdce (Maitri) 5.800,- Kč.

Hospice Dobrého pastýře v Čerčanech 4.000,- Kč.

Aqua vitae – Poradna pro ženy v tísni, Hnutí Pro život v ČR 4.000,- Kč.

Liga Pár páru v ČR 4.222,- Kč.

Všem vám, kteří jste si odříkali, pekli perníčky i štědře přispěli Pán Bůh zaplať!

P. Marek